

Pompilius Micu

A(furisi)sme

**Gânduri pentru...
banca timpului**

Pompilius Micu

A(furisi)sme
Gânduri pentru... banca timpului

Prefață de Costin Tuchilă

EDITURA

LEVIATHAN

București, 2023

Coperta: Costin Tuchilă

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

MICU, POMPILIUS

A(furisi)sme : gânduri pentru... banca timpului / Pompilius Micu ;
pref. de Costin Tuchilă. - București : Editura Leviathan, 2023
ISBN 978-606-95528-9-6

I. Tuchilă, Costin (pref.)

821.135.1

© Pompilius Micu

© Editura Leviathan, 2023

Editura Leviathan aparține Asociației Culturale Leviathan.

Adresa: Str. Gura Vadului nr. 1, bl. G 26, sc. 5, et. 2, ap. 46,
sector 3, 032336 București, România

E-mail: costintuchila@gmail.com; pusa.roth@yahoo.com
leviathan.romania@yahoo.com

Tel.: 0721019223; 0774641519

Adresa web: <https://editura.leviathan.ro>

Toate drepturile rezervate. Orice reproducere totală sau parțială
a acestei ediții se pedepsește conform legilor.

Aforismele unui visător sceptic

Prozator talentat, înzestrat cu spiritul ficțiunii anticipative, proiectând întâmplări într-un viitor îndepărtat (*Un visător rătăcit în viitor*, 2021), Pompilius Micu propune acum o carte de aforisme cu titlu ciudat, cel puțin în aparență: *A(furisi)sme*, cuvânt creat de autor, dezvăluit în scurta prezentare din acest volum. Aceste *gânduri pentru... banca timpului* ar fi așadar „aforisme-afurisite”, ticluite de un „visător”, cum se declară, cu diferite ocazii, autorul. Visător, dar unul fără îndoială dezamăgit de degradarea morală și socială pe care o trăim și, nu o dată, sceptic. Scriind aforisme, arma sa principală este constatarea în forma succintă, adesea memorabilă, proprie speciei, fără a exclude paradoxul. Și, în plus, ironia și autoironia, acestea făcând chiar diferența specifică, în ce-l privește pe Pompilius Micu, între autorii de aforisme, unii dintre ei mai degrabă gravi, încrâncenați, lipsiți de simțul umorului. Gândul înscris în „banca timpului”, cugetarea lapidară cu bătaie lungă devin astfel nu numai un mod de a atrage atenția asupra relor care ne înconjoară sau pe care ni le provocăm singuri, ci și o formă de detașare prin ironie și umor.

Iată câteva astfel de „afurisisme”, diferite, ca să zic așa, ca tematică și mai ales, foarte actuale, adică pornind de la aspecte reale, de care nimeni nu s-ar putea îndoi: „Istoria, din păcate, se repetă. Așteptăm decizii sănătoase de la oameni bolnavi...”; „Cum evoluează lumea: de

la doi pe un balansoar am ajuns doi la un duș”; „Oamenii au uitat să râdă, să iubească și mai ales să trăiască”; „Am ajuns o lume de mimi care mimează totul, începând de la prietenie până la dragoste”; „Adevărul este atât de rar întâlnit, încât oamenii au ajuns să creadă că este o *minciună*”; „În curând UE o să legifereze căsnicia de unică folosință”; „Suntem țara lui «Nimeni»! Nimeni nu vrea să-și asume răspunderea”; „Politicienii sunt un soi de timbre, merită scuipați deși știi că nu se lipește nimic de ei”; „Parlamentul a ajuns un soi de circ roman în care se desfășoară «lupte pentru ciolan». Din păcate, la «luptele de idei» nu s-a înscris nimeni”; „În România pensiile variază între «abia simțite» și «nesimțite»!”; „Programul de lucru al bugetarilor? Niciodată până în nouă, niciodată după două!”; „Somnul sigur vine cu trenul. Eu îl aștept seara, el ajunge dimineața”; „Zilnic limba română *este siluită* și nu spune nimeni nimic”; „Dacă gramatica ar avea mâini, mulți ar avea capul plin de cucuie”; „Este atât de plin internetul de versuri că abia se mai vede câte o poezie”; „Se crede poet național. E bine că nu se crede *Carpați* sau *Mărășești*!”; „Unii «autori» chiar zici că sunt cârciumari, la cum diluează *ideile*”.

Oricât ar părea de subiective, „afurisismele” autoironice se pot înscrie și ele într-un orizont de generalizare relevantă, trăsătură tipică, de altfel, aforismului. Unitare ca ton, fără să-și refuze metafora atunci când ea poate exprima plastic ideea, *A(furisi)smele* lui Pomplius Micu se citesc cu reală încântare, dovedind apreciabilă cunoaștere a stilului concis, dar și originalitate.

Costin Tuchilă

Motto: *Aforismul este uneori o licărire de geniu
asortată cu umor și sensibilitate.*

De ce A(furisi)sme?

Pentru că sunt un soi de aforisme-afurisite.

Dragii mei cititori, sper să nu vă dezamăgească faptul că am schimbat registrul. Cred că fiecare dintre noi are dreptul, dacă nu obligația să se reinventeze. Aș dori să le citiți cu plăcere. Cu drag, un visător acolo și el.

*Această carte este dedicată nepotului meu
Tyrael-David.*

Pentru mulți prietenia este ca o umbrelă, dar cum trece furtuna, o aruncă în debara.

Uneori mi se pare că mai avem o șansă dar, din păcate, doar mi se pare.

De câte ori mă trezesc dimineața vesel, îmi vine să mă întreb dacă nu este ceva în neregulă cu mine.

Oare gândurile risipite se prind cu plasa de vise?

În spitalele din România este un ger de crapă... pietrele la rinichi.

În România s-a legalizat prostituția... politică din 1990.

Degeaba îți cumperi antifoane, tot vei auzi întrebările pe care ți le pui în gând.

Noaptea în vis chiar și baba pare miss.

Uneori, îngerii păzitori se deghizează în prieteni.

Trebuie să-ți meargă mintea ca să realizezi că ai fost prost.

„Ce o să spună lumea” este cel mai eficient ucigaș de vise.

Prea mulți sunt cei care au scris mai mult decât au citit.

Am simțut umorului, doar că nu știu unde l-am pus.

Am greșit mult, regret doar că unele greșeli nu le-am repetat.

Chiar și fundul prăpastiei are un avantaj. Mai jos nu mai poți cădea.

Visele nu pot zbura dacă le pui în colivie.

Dacă jurămintele femeilor sunt castele de nisip, atunci jurămintele politicianilor ce sunt?

Dacă prostia ar genera energie electrică, Parlamentul ar asigura necesarul României.

Degeaba tot alergăm după averi, nu am văzut sicrie cu buzunare.

Este un tip insistent, intervine în discuție chiar și atunci când nu are nimic de spus.

Somnul sigur vine cu trenul. Eu îl aștept seara, el ajunge dimineața.

Cele mai frumoase fraze sunt cele pe care le-am spus în vis.

El o credea deosebită, ea îl credea un oarecare, dar amândoi au crezut greșit.

Trăim vremuri ciudate, privim, dar doar vedem, auzim, dar nu înțelegem, părem, dar nu suntem.

Curios, ce bine ne-am nepotrivit noi doi!

Este atât de plin internetul de versuri că abia se mai vede câte o poezie.

Tastatura mea are o imaginație de invidiat, amestecă literele cu o dexteritate de crupier.

De câte ori mă trezesc fericit, mă ciupesc ca să fiu sigur că m-am trezit.

Copacii, la fel ca și oamenii, sunt mai ușor de măsurat atunci când sunt la pământ.

Cel mai mare noroc este să întâlnești pe cineva care îți poate auzi tăcerile.

Uneori, chiar și omul bun obosește să fie bun.

Dacă ești în pană de idei, poți duce inspirația la vulcanizare?

Dacă unii nu dau doi bani pe tine, tu să nu dai nici măcar un ban pe părerea lor.

Dacă gramatica ar avea mâini, mulți ar avea capul plin de cucuie.

Știu că nu sunt genial, dar cel puțin am bunul-simț să nu cred asta.

Ideile uitate le pot găsi la gânduri pierdute?

De ce să întorc obrazul, dacă pot să-ți întorc darul?

Ne-am învățat să cerem, am uitat că mai întâi trebuie să dăruim.

„Să fim buni de sărbători!” Să înțeleg că în restul timpului avem interdicție?

Ai întotdeauna *de ales* mai ales atunci când crezi că nu ai *de ales*.

Expresia „omul potrivit la locul și timpul nepotrivite” a fost scoasă de un nehotărât.

La câte drumuri fac, este imposibil să nu mă întâlnesc și cu mine.

În ziua de astăzi unii „ziariști” s-au transformat în tonomate, dar „muzica” pe care o cântă este de proastă calitate.

În România se citește în medie o carte pe an, dar internetul e plin de experți.

Oare unde se duc sufletele triste, goale, care nu mai cred în nimic?

Cuvintele nu vor putea niciodată să descrie cu adevărat frumusețea unui zâmbet sau tristețea unei lacrimi.

Talentul este un *dar...* dar și o povară.

De la un timp mă ocolește somnul, gândurile stau de strajă și-i tot cer parola.

Pentru mine cel mai mare poet este inventatorul alfabetului.

Cuvintele sunt prizonierele unor semne misterioase cărora li se spune litere. Dar atunci când evadează, se naște poezia.

Este neam de scoțian, nu vrea să doarmă ca să nu-l fure somnul.

Facturile parcă au devenit icoane, se uită lumea la ele și se închină.

Mi s-a spus că sunt o comoară. Cred că cineva vrea să mă îngroape adânc.

Sunt inegalabil când îmi plâng de milă, aproape că-mi vine să cred.

Prostul care știe că e prost, deja nu mai este prost.

Unii au ajuns să se pupe singuri în fund, doar ca să nu-și piardă antrenamentul.

Românii nu au fost un popor migrator, dar, din nefericire, au ajuns să fie acum.

E bogat și nu-și plânge singur de milă, dar angajează bocitoare.

I-am așteptat 50 de ani pe americani, așa că le-am furat motorina ca să nu mai plece.

Timpul este un sculptor desăvârșit, nici nu știi când au apărut ridurile pe față.

Cum poți găsi un politician corupt în parlament? La întâmplare.

Se spune că la barza chioară Dumnezeu îi face cuib. Cu mine a fost o excepție, a făcut un bloc să fie sigur că nimeresc.

De la un timp scriu mai mult noaptea, muza mea are insomnie.

Să nu te pui cu dragostea, că te face să zbori chiar dacă îți e frică de avion.

Se spune că dragostea plutește în aer, dar oamenii o confundă cu gripa.

Cel mai cumplit război este cel din interiorul tău, nimeni nu vrea să ia prizonieri.

Gândurile nu mă lasă să dorm, cred că o să le cumpăr un reportofon.

Știți cum se calculează pensiile în România? Cu orice în afară de cap!

Creșterea nivelului de trai se va face în trei etape: încet, pe loc și deloc.

Dacă s-ar inventa o bancă a timpului, am primi dobândă pentru anii pierduți?

În viață întâlnești două tipuri de oameni, unii care vor să-ți taie aripile și alții care vor să te învețe să zbori.

Toată viața am căutat fericirea, dar am uitat că am închis-o în mine și am aruncat cheia.

Românii sunt foarte inventivi, găsesc rapid motiv de ceartă din orice.

Îndrăgostiții sunt acei oameni care pot vedea cu inima.

Juriile de la unele „concursuri naționale” sunt alcătuite din acei „membri eterni” care se premiază între ei.

Vrei să fii *baba ta*? Sigur că da, doar că tu mai ai o *sută de ani până să ajungi babă*.

Unii oamenii suferă din prea mult bun-simț.

Dacă tu nu te descoperi pe tine, atunci cum vrei să fii descoperit de alții?

Dacă tot dai idei cu împrumut, speră ca măcar să fie bine folosite.

Am vrut să-mi iau o pauză la scris, dar imediat gândurile mi-au *bătut obrazul*.

Unii vor dar nu pot, alții pot dar nu vor.

Dacă mă îmbăt cu vise, de ce a doua zi mă trezesc cu regrete?

De multe ori nu suntem fericiți din lașitate.

Ne credem veșnic tineri, dar din păcate oglinda ne contrazice.

De când a venit primăvara, gândurile au chef de joacă.

Unii nu gândesc de/din lene.

Sunt femeii care nu au nevoie de tocuri ca să fie la înălțime.

Nesimțirea este *transfrontalieră*.

Îmi place să folosesc transportul în comun, aflu și ce nu s-a întâmplat.

Știu că pot, dar cel mai mult mă bucur că pot să știu.

Dacă ne-am putea *vedea* sufletele, am fi oare mai fericiți?

De ce să mă grăbesc, *mai am suficient timp*, spunem chiar și atunci când suntem în criză de timp.

Ar trebui să-mi deschid un atelier de lăcătușerie. De la un timp am început să *debitez platitudini*.

Legea cunoașterii: numărul lucrurilor pe care nu le *știi*, este direct proporțional cu orgoliul că tu le *știi pe toate*.

Câtă răbdare trebuie să ai ca să suporti insuportabilul!

Sufletul nu are nevoie de haine de firmă.

Ne îmbrăcăm cu haine care nu ne plac, avem servicii care nu ne plac, ne înconjurăm de oameni care nu ne plac.

Multe din poveștile de dragoste de pe internet rămân la stadiul de *povești*.

Diferențe de comunicare: eu am cerut 200 de *ron*, el a înțeles 200 de *rom*.

Unii cred că fără ei nu se face zi! Pot să stea liniștiți, sigur se face!

Sunt un pic ciudat, detest șabloanele impuse.

Unii sunt certați rău cu limba română, dar asta nu i-a împiedicat să devină *scritori cu acte în (ne)regulă*.

Nimeni nu a ajuns la stele târându-se.

Unora le *sclipește* mintea, altora abia le *pâlpâie*.

Parcă nu era de ajuns că dragostea este *oarbă*, acum nici cu gânditul nu mai este în relații amicale.

Dacă am o *secetă de idei*, să fie oare de la faptul că nu mi-am *irigat* suficient creierul?

Nu băga bățul prin gard dacă poarta este deschisă!

Pandemia a avut și efecte secundare, cei care erau *vioara a doua* acum nu mai cântă nici măcar în orchestră.

Am ajuns specialiști în erori, de fiecare dată *la alegeri* facem *alegeri greșite*.

Avem un nou sport național, *tăiatul crăcilor de sub picioare*.

De câte ori mă duc la masă, cântarul îmi dă un SMS: nu mai sta atât la masă, greutatea ta rău mă apasă.

Toate locurile anume au un nume.

Faptul că îți *iubești dușmanul cu foc*, sigur nu te face un bun creștin.

Sincer, se exagerează cu crizele astea *induse și impuse*.

Nu îți trebuie un motiv anume ca să iubești, e nevoie de *cineva* pe care să-l iubești.

Se scrie mult, dar se gândește puțin.

Unii te vând, pentru că nu te-au putut cumpăra.

Ce triste sunt sufletele care merg în cârje!

Scrie o poezie ermetică ce uimește prin simplitatea ei.

Tot nu m-am lămurit dacă am *sclipiri* sau am *sclipici*?

Am devenit imun la realitate, m-am vaccinat cu vise.

Degeaba ai citit cărți, dacă nu ești în stare să te *citești* pe tine.

Dimineața se aseamănă cu viața, unii se *scoală*, alții se *trezesc*.

Talentul este ca un izvor, dacă nu ai grijă de el, se *risipește*.

Ce alegi între cel care nu vine când îl chemi și cel care vine nechemat?

La cum am început să tușesc, sigur unora le stau în gât.

Înainte de a ierta pe alții, ar trebui să ne iertăm pe noi.

Deși ar fi mare nevoie, încă nu s-a inventat un dispozitiv cu care să se măsoare prostia.

Viața salută moartea cu hohote de râs.

Nu cred că este nevoie de o zi *anume* ca să fii fericit!

Aștept cu nerăbdare să *sărbătoresc* ziua în care se *sărbătorește* ziua în care *nu se sărbătorește* nimic.

Unii încă mai cred că atunci când ai curaj ești, de fapt, *iresponsabil*.

Dragostea este o *boală incurabilă* de care nimeni nu vrea să se vindece.

Se scrie din diferite motive, dar mulți scriu doar din orgoliu.

Ce se *aprinde repede*, se *stinge* și mai repede!

De același autor

Vise și visători, proză scurtă, Iași, Editura Ars Longa, 2020;

Un visător rătăcit în viitor, proză scurtă, București, Editura Leviathan, 2021.

„Întâmplări care, poate, se vor fi petrecut astăzi, moravuri, relații sociale din lumea contemporană sunt proiectate de Pompilius Micu într-un viitor îndepărtat, într-o lume imaginată, ca într-un vis «rătăcit» într-un univers guvernat de o tehnologie mult mai avansată decât cea de azi. Va reuși ea să ne ferească de eternele metehne omenești, va fi, în abstracțiunea ei, paradoxal mai umană decât societatea de azi? Caragiale scria odinioară o *Cronică fantastică* plasată «în anul grației 3874», cu pătrunzătoare răsfrângeri satirice.

La granița cu literatura SF, Pompilius Micu ne invită ceva mai aproape, prin anii astrali 2547, 2678, 2744, 2631, 2796, 2722, într-o proză scrisă în ritm alert, cu dialoguri vii și personaje bine conturate.”

– **Costin Tuchilă**, prezentarea volumului *Un visător rătăcit în viitor*.

EDITURA

LEVIATHAN

La Editura Leviathan au apărut:

- Radu Comșa, *De ce și-a lăsat Petre P. barbă și alte povestiri*, proză scurtă, prefată de Costin Tuchilă, 130 p., 2021. ISBN 978-606-95136-0-6. Preț: 12 lei; 6 euro.
- Cornelia Bartels (Mönchengladbach, Germania), *Decupaje*, proză scurtă, prefată de Costin Tuchilă, postfață de Pușa Roth, 176 p., 2021. ISBN 978-606-95136-1-3. Preț: 15 lei; 8 euro.
- „Nino Nino” și poveștile copilăriei, texte și desene ale copiilor din grupul artistic „Nino Nino” din Brăila, din cadrul proiectului „Zâmbetul unește” al Asociației Culturale Leviathan, realizat împreună cu Biblioteca Județeană „Panait Istrati” Brăila, Secția de Împrumut pentru copii. Ludotecă. Prefată și prezentări de Lică Barbu, cuvânt introductiv de Mihaela Doinița Stanciu, postfață de Pușa Roth. Coperta: Rudy Roth, 112 p., 2021. ISBN 978-606-95136-2-0. Preț: 15 lei; 8 euro.
- Pompilius Micu, *Un visător rătăcit în viitor*, proză scurtă, 128 p., 2021. ISBN 978-606-95136-3-7. Preț: 15 lei; 8 euro.
- Gina Zaharia, *Cartea de sub braț*, proză scurtă, prefată de Costin Tuchilă, postfață de Pușa Roth, referințe critice despre poezia și proza Ginei Zaharia. Coperta: Rudy Roth, 232 p., 2021. ISBN 978-606-95136-4-4. Preț: 20 lei; 10 euro.
- Camelia Cristescu (Insulele Baleare, Spania), *Rețete de supraviețuire între solstiții*, poeme. Cu un cuvânt introductiv al autoarei. Postfață de Costin Tuchilă. Coperta: Rudy Roth. Foto copertă: lucrare de Rainer (Cuba). Ilustrații: Arisi (Palma de Mallorca, Spania). 166 p., ediție cartonată și broșată, 2021. ISBN 978-606-95136-5-1. Preț: 20 lei (broșată), 40 lei (cartonată); 10 euro (broșată), 20 euro (cartonată).

• Lică Barbu, *Aventurile lui Licuță dincolo de Capătul Lumii*, povestire, ilustrații de Cristina-Anamaria Paraschiv, prefată de Costin Tuchilă. Coperta: Rudy Roth, 116 p., 2021. ISBN 978-606-95136-6-8. Preț: 15 lei; 8 euro.

• Eric Alexander Roth (11 ani, Palma de Mallorca, Spania), *Vertical Gardens*, volum în limba engleză, cu ilustrațiile autorului. Coperta: Rudy Roth, 36 p., color, ediție de lux, cartonată, 2021. ISBN 978-606-95136-7-5. Preț: 30 lei; 15 euro.

• Gina Zaharia, *Povești pentru Ilinca*, literatură pentru copii, ilustrații de Costin Tuchilă. Coperta: Rudy Roth, 64 p., color, ediție de lux, cartonată, 2021. ISBN 978-606-95136-8-2. Necomercială. Cartea are și ediție electronică (pdf, acces gratuit), ISBN 978-606-95394-0-8. Ediția electronică poate fi citită și descărcată de pe portalul editurii.

• Dan Caragea (Lisabona, Portugalia), *Despre corp și frumusețe în viață și în arte*, eseu, cu 88 de ilustrații color, ediție electronică (pdf, acces gratuit), 112 p., 2021. ISBN 978-606-95136-9-9. Volumul poate fi citit și descărcat de pe portalul editurii.

• Ionuț Cristache, *A doua față*, roman, prefată de Costin Tuchilă. Coperta: Rudy Roth, 180 p., 2022. ISBN 978-606-95394-1-5. Preț: 20 lei; 10 euro. Cartea are și ediție electronică (pdf, acces gratuit), ISBN 978-606-95394-7-7. Ediția electronică poate fi citită și descărcată de pe portalul editurii.

• Ovidiu Gligu (Liège, Belgia), *Uimitoarele aventuri ale grăsanului Mickey din Zona Gării*, roman liric, prefată de Costin Tuchilă. Coperta: Rudy Roth, 114 p., 2022. ISBN 978-606-95394-1-5. Preț: 20 lei; 10 euro.

• Marieta Cristian, *La pas cu absolutul*, poeme, prefată de Victoria Milescu. Coperta: Rudy Roth, 138 p., 2022. ISBN 978-606-95394-3-9. Preț: 20 lei; 10 euro.

- Vasilica Grigoraș, *Evoluția ideilor filosofice la Dimitrie Cantemir*, prefață de Costin Tuchilă, referințe critice despre volumele publicate de Vasilica Grigoraș. Coperta: Rudy Roth, 124 p., 2022. ISBN 978-606-95394-4-6. Preț: 20 lei; 10 euro.

- Marius Cosmin Vasile, *Eficiență și performanță în ecuația agrobusiness*, prefață de Prof. univ. dr. Manole Victor. Coperta: Rudy Roth, 222 p., 2022. ISBN 978-606-95394-5-3. Preț: 30 lei; 12 euro.

- Iuliana Dinu, *Povestiri cu tâlc, fabule pentru copii*. Desene color de Alexandra Barbu, clasa a VI-a, Școala nr. 2, Voluntari – Ilfov. Cuvânt înainte al autoarei, postfață de Costin Tuchilă, referințe critice despre cărțile autoarei. Ilustrația copertei: Alexandra Barbu. 120 p., 2022. ISBN 978-606-95394-6-0. Preț: 30 lei; 12 euro.

- Pușa Roth, *Aventurile lui UNU*, poveste pentru copii, ilustrată cu desene de Albert Frederick Roth (7 ani, Palma de Mallorca, Spania). Coperta: Rudy Roth, 36 p., color, ediție de lux, cartonată, 2022. ISBN 978-606-95394-8-4. Preț: 35 lei; 15 euro.

- Fernando Pessoa, *Mesajul (Mensagem)*, ediție bilingvă, traducere din limba portugheză, prefață și note de Dan Caragea. Coperta: Rudy Roth, 228 p., 2022. ISBN 978-606-95394-9-1. Preț: 25 lei; 12 euro.

- Cristian Vasile, *Eficiența managementului în sistemul serviciilor medico-sanitare*. Cu bibliografie și date despre autor. Coperta: Rudy Roth, 132 p., 2022. ISBN 978-606-95528-0-3. Preț: 25 lei; 10 euro.

- Liliana Toma, *Elitre*, proză scurtă, prefață de Costin Tuchilă. Coperta: Rudy Roth, 136 p., 2022. ISBN 978-606-95528-1-0. Preț: 20 lei; 10 euro.

• Gina Zaharia, *aniG*, poeme, prefață de Costin Tuchilă. Coperta: Rudy Roth, 108 p., 2022. ISBN 978-606-95528-2-7. Preț: 20 lei; 10 euro.

• Florin Solomon, *Cartea mea*, poeme, prefață de Pușa Roth. Coperta: Rudy Roth, 220 p., 2023. ISBN 978-606-95528-3-4. Ediție necomercială.

• Florin Solomon, *O lacrimă dacă aș fi*, poeme, prefață de Costin Tuchilă. Coperta: Rudy Roth, 184 p., 2023. ISBN 978-606-95528-4-1. Ediție necomercială.

• George Corbu, *Caragiale versus Urmuz, Efigii în epigrame*, prefață de Costin Tuchilă. Grafică de Rudy Roth, 154 p. 2023. ISBN 978-606-95528-5-8. Preț: 20 lei; 10 euro.

• Letiția Vladislav, *Herr Wang și genitivul*, proză scurtă, prefață și coperta: Costin Tuchilă, 208 p. 2023. ISBN 978-606-95528-6-5. Preț: 25 lei; 11 euro.

• Valentin Emil Mușat, *anamneze*, poeme, prefață de Costin Tuchilă. Coperta: Rudy Roth, 84 p., 2023. ISBN 978-606-95528-7-2. 2023. Preț: 18 lei; 8 euro.

• Dori Lederer, *Când îngerii se dezbracă de aripi*, roman, prefață de Costin Tuchilă. Coperta: Costin Tuchilă, 194 p., 2023. ISBN 978-606-95528-8-9. 2023. Preț: 25 lei; 11 euro.

Cărțile au prețuri foarte accesibile și sunt editate în condiții grafice deosebite.

Pe portalul editurii, detalii despre volume și autori, fragmente din cărți. Adresa: <https://editura.leviathan.ro/>

Toți cei care doresc să colaboreze cu Editura Leviathan sau să cumpere cărțile noastre ne pot contacta pe adresele de mail:

costintuchila@gmail.com

pusa.roth@yahoo.com

leviathan.romania@yahoo.com

Lector: Puşa Roth

Tehnoredactare: Leviathan. Apărut: 2023.

Format: 14,8x21 cm.

Editura Leviathan, Bucureşti, România.

E-mail: costintuchila@gmail.com; pusa.roth@yahoo.com;
leviathan.romania@yahoo.com

Tiparul: P.F.A. Savu Nicoleta

E-mail: digitalceramicart@yahoo.com

Prozator talentat, înzestrat cu spiritul ficțiunii anticipative, proiectând întâmplări într-un viitor îndepărtat (*Un visător răătăcit în viitor*, 2021), Pompilius Micu propune acum o carte de aforisme cu titlu ciudat, cel puțin în aparență: *A (furis)me*, cuvânt creat de autor, dezvăluit în scurta prezentare din acest volum. Aceste gânduri pentru... banca timpului ar fi așadar „aforisme-afurisite”, ticluite de un „visător”, cum se declară, cu diferite ocazii, autorul. Visător, dar unul fără îndoială dezamăgit de degradarea morală și socială pe care o trăim și, nu o dată, sceptic. Scriind aforisme, arma sa principală este constatarea în forma succintă, adesea memorabilă, proprie speciei, fără a exclude paradoxul.

Costin Tuchilă

ISBN 978-606-95528-9-6

